

Azt hiszed

egy az irány
min haladunk
a vége ismert
kitaposott utakon
lavírozva köveken
átbukva kanyarokon
te a magadén
én az enyémen
egy az irány
az enyém
a tied
komótosan haladunk
a sorban a helyed
előre elrendeltetett
ismeretlen
a szereposztás
azt hiszed
megváltoztathatod
sorsod könyvéből
kitéped
a hetedik lapot
azt hiszed
valami változott
holott csak
kitoltad az időt

nem mozdul

megpróbáltam és
nem érem el
rövid a karom vagy
túl messze van
hosszú lábnyomok
ve-
zet-
nek
oda hozzá és
elérhetetlen
mint az a sosemvolt idő
amit elhagytam valahol
amikor megpróbáltam
lelépni onnan
átlépni rajta
meglépni végre
aztán a zsebembe gyömöszöltem
a kővé aszalódott sziklát
hiába próbáltam
letörni belőle
kiköpni a tüdőmből
lelökni a lejtőn
mert lecövekelt bennem és
m o z d u l a t l a n